

17 februarie – 23 februarie

Impactul returnării zecimii

Textul de memorat: „Nu știți că cei ce îndeplinesc slujbele sfinte sunt hrăniți din lucrurile de la Templu și că cei ce slujesc altarului au parte de la altar? Tot așa, Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia să trăiască din Evanghelie.” (1 Corinteni 9:13,14)

Returnarea zecimii este un mod important de exprimare a credinței și un criteriu de verificare a autenticității mărturisirii noastre. „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință! Pe voi înșivă cereți-vă! Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați!” (2 Corinteni 13:5).

Prima referire biblică la zecime o găsim în Geneza 14:18-20, episodul în care Avraam îi dă zecime lui Melchisedec. Ulterior, leviții primeau zecimea pentru serviciile pe care le îndeplineau la templu (2 Cronici 31:4-10). În prezent, zecimea este destinată susținerii Evangheliei.

Impactul, utilizarea, importanța și metoda de distribuire a zecimii urmăresc creșterea noastră spirituală prin susținerea lucrării lui Dumnezeu și prin asigurarea unei baze financiare pentru predicarea Evangheliei. Acesta este planul lui Dumnezeu și acesta este primul pas pe care îl face un administrator credincios.

Săptămâna aceasta vom continua să studiem despre zecime: distribuția ei, ce înseamnă ea pentru alții și ce impact are ea asupra vieții noastre spirituale.

Duminică, 18 februarie – Împreună finanțăm misiunea

Isus ne cheamă să propovăduim Evanghelia și să facem ucenici, învățându-i să păzească tot ce ne-a poruncit (Matei 28:19,20). El vrea să ne implicăm în cea mai nobilă cauză de pe pământ: salvarea oamenilor. Una dintre responsabilitățile noastre ca administratori ai Săii o constituie finanțarea acestei misiuni din resursele pe care ni le oferă El. Participarea va adânci angajamentul personal de a-L prezenta altora pe Hristos. Fiecărui credincios - ca ucenic, administrator și lucrător - i se cere să aducă zecimea pentru această lucrare sfântă. Este necesar să ne rugăm pentru unitate în credințioșia față de finanțarea misiunii, la fel cum ne rugăm pentru unitate în credință.

1. Care este planul financiar aprobat de Dumnezeu pentru îndeplinirea acestei misiuni? Ce înseamnă expresiile „toate zeciuielile” și „ca să fie hrană în Casa Mea”? Maleahi 3:10

Oamenii dădeau zecime încă din timpul lui Avraam și Iacov (Geneza 14:20; 28:22) și poate chiar mai de dinainte. Zecimea face parte din sistemul de finanțare a bisericii lui Dumnezeu. Ea este cea mai bună sursă de finanțare și cea mai echitabilă metodă de împlinire a misiunii Sale.

Astăzi, în general, creștinii dau relativ puțin pentru finanțarea misiunii. Totuși Dumnezeu a avut întotdeauna oameni dispuși să finanțeze misiunea Sa. Trebuie să înțelegem că ea se desfășoară la scară mondială și să colaborăm la susținerea ei financiară. Nu putem să fim dezorganizați, delăsători sau indiferenți. Lucrarea este mult mai amplă decât cea din timpul lui Neemia, când poporul a spus: „Ne-am hotărât să nu părăsim Casa Dumnezeului nostru” (Neemia 10:39). Și are o anvergură mai mare decât secolul al XIX-lea. Membrii și pastorii trebuie să se unească spiritual și să se implice toți financiar pentru a atinge acest obiectiv.

Gândește-te cât de extinsă este misiunea adventistă în lume (vezi Apocalipsa 14:6,7). Ce poți face pentru a conștientiza că ești dator să contribui la finanțarea acestei lucrări?

Luni, 19 februarie – Binecuvântările lui Dumnezeu

Dumnezeu a promis belșug de binecuvântare celor care aduc zecimea cu credincioșie (Maleahi 3:10). Însă binecuvântarea Sa nu este unidimensională. Sublinierea exclusivă a acumulării valorilor materiale, de exemplu, în detrimentul celorlalte aspecte, creează

O perspectivă extrem de îngustă asupra binecuvântărilor Sale. Binecuvântarea promisă este atât materială, cât și spirituală. În plan spiritual, ea cuprinde mântuirea, fericirea, pacea sufletească și cel mai înalt bine posibil pentru noi. Și suntem datori să împărțim binecuvântările primite cu cei mai puțin privilegiați. Noi primim binecuvântări ca să le oferim altora. În acest mod, Dumnezeu își întinde binecuvântările asupra multor oameni.

2. Ce ne spune Petru despre relația dintre primirea binecuvântării și împărțirea ei cu alții? 1 Petru 3:8,9

Din returnarea zecimii decurge o dublă binecuvântare: a noastră și a altora prin noi. Noi le dăm celor din jur din ceea ce am primit. „Dați, și vi se va da... Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura” (Luca 6:38).

3. Cum se aplică la zecime principiul prezentat în Faptele 20:35?

Cea mai mare binecuvântare a aducerii zecimii este lecția încrederii în Dumnezeu (Ieremia 17:7). „Sistemul special al zecimii a fost întemeiat pe un principiu care este la fel de durabil ca Legea lui Dumnezeu. Acest sistem de zecime a fost o binecuvântare pentru iudei, altfel, Dumnezeu nu li l-ar fi dat. În același fel, el va fi o binecuvântare pentru cei care îl respectă la sfârșitul timpului. Tatăl nostru ceresc nu a conceput planul dăruirii sistematice pentru a Se îmbogăți El, ci ca să fie o mare binecuvântare pentru om. El a văzut că acest sistem al dărniciilor era exact lucrul de care avea nevoie omul.” - Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 3, ed. 2011, p. 354

Ce binecuvântare ai primit de la Domnul prin lucrarea altei persoane pentru tine? Ce poți face ca să fii și tu o binecuvântare pentru alții?

Marti, 20 februarie – Scopul zecimii

Pavel îi scrie lui Timotei: „«Să nu legi gura bouului când treieră bucate» și «Vrednic este lucrătorul de plata lui»” (1 Timotei 5:18), citându-l aici pe Moise, (Deuteronomul 25:4) și, respectiv, pe Domnul Isus (Luca 10:7). Se pare că regula cu privire la animalele de povară circula sub formă de proverb și transmitea ideea că este corect ca boul să pască în timp ce trage la jug. La fel, al doilea proverb arată că lucrătorii devotați care propovăduiesc Evanghelia ar trebui retribuiți.

Dumnezeu creează și operează prin sisteme. El a conceput sistemul solar, ecosistemul, sistemul digestiv, sistemul nervos etc. Sistemul zecimii a fost rânduit de Dumnezeu pentru leviți (Numeri 18:26) ca să îngrijească de sanctuar și ca să-și întrețină existența. Echivalentul contemporan, în cadrul bisericii, sunt cei care își dedică viața predicării Evangheliei. Sistemul zecimii este mijlocul ales de Dumnezeu pentru susținerea pastorilor și a fost utilizat pe tot parcursul istoriei. Susținerea lucrătorilor în acest mod este fundamentală pentru lucrarea lui Dumnezeu.

4. Ce le spune Pavel corintenilor și care este implicația morală a afirmației sale? 1 Corinteni 9:14; 2 Corinteni 11:7-10

Când declară „am despuiat alte biserici, primind de la ele o plată, ca să vă pot sluji vouă” (2 Corinteni 11:8), Pavel se referă la faptul că fusese susținut de o biserică macedoneană săracă pentru a sluji unei biserici corintene bogate. Ideea este că propovăduitorii Evangheliei merită remunerați.

Zecimea are un scop anume și trebuie utilizată numai în acest scop. „Zecimea este pusă deoparte pentru o întrebuințare specială. Ea nu trebuie să fie considerată un fond neînsemnat. Ea trebuie consacrată în mod special susținerii celor care duc lumii solia lui Dumnezeu și nu ar trebui întrebuințată în alte scopuri.” - Ellen G. White, *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, ed. 2007, p. 80

Citește Leviticul 27:30. Cum se aplică acest principiu la noi astăzi?

Miercuri, 21 februarie – Casa vistieriei

În termeni poetici, Biblia spune că Dumnezeu are câte o „cămară” pentru vânt (Ieremia 10:13), pentru adâncuri (Psalmii 33:7), pentru zăpadă și grindină (Iov 38:22) și are control absolut asupra lor. Însă cea mai prețioasă „cămară” a Sa este cea pentru zecime.

„Fiilor lui Levi le dau ca moștenire orice zeciuală în Israel pentru slujba pe care o fac ei pentru slujba cortului întâlnirii” (Numeri 18:21). Este prima mențiune cu privire la locul unde trebuie ținută zecimea - „principiul vistieriei”. Apoi, Dumnezeu le-a cerut israeliților să aducă zecimea la locul ales de El (Deuteronomul 12:5,6). Pe timpul lui Solomon, zecimea era adusă la Templul din Ierusalim. Israelii au înțeles la ce se referea Maleahi când le-a spus: „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile” (3:10). Casa vistieriei era locul unde se desfășurau serviciile religioase și de unde erau susținuți leviții.

5. Ce alte denumiri pentru „casa vistieriei” mai apar în Scriptură? 1 Cronici 26:20; 2 Cronici 31:11-13; Neemia 10:38

În ambele perioade testamentare, Dumnezeu a avut o vistierie centrală pentru administrarea zecimii. Adventiștii de ziua a șaptea sunt o biserică mondială în care principiul vistieriei este acceptat și practicat. Membrii sunt încurajați să trimită zecimea către Conferință/Misiune prin intermediul bisericii locale de care aparțin. Din trezoreria Conferinței/Misiunii își primesc pastorii salariile.

„Pe măsură ce lucrarea lui Dumnezeu se extinde, apelurile după ajutor vor fi tot mai dese. Ca să se poată răspunde acestor chemări, creștinii trebuie să asculte de porunca: «Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în casa Mea» (Maleahi 3:10). Dacă cei care mărturisesc că sunt creștini îi vor aduce lui Dumnezeu în mod credincios zecimile și darurile lor, vistieria Sa va fi plină. Atunci nu ar mai fi nevoie să se recurgă la expunere de lucruri spre vânzare, la loterii sau organizarea de distracții în vederea strângerii de fonduri pentru sprijinirea Evangheliei.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 248

Gândește-te ce s-ar întâmpla dacă fiecare ar duce zecimea unde ar dori. De ce este important să o aducem la casa vistieriei lui Dumnezeu?

Joi, 22 februarie – Zecimea și mântuirea prin credință

6. Ce adevăr esențial pentru credința noastră este prezentat în Romani 3:19-24?

Mesajul principal de aici este că niciunul dintre noi nu merită mântuirea (Romani 3:23). Dacă am merita-o, atunci ea ar putea fi obținută prin merite sau prin fapte, idee ce contrazice Scriptura.

7. Ce aflăm din Romani 4:1-5 despre modul cum suntem mântuiți?

Mântuirea este un dar (Efeseni 2:8,9) nemeritat. Ea ne este oferită datorită meritelor jertfei desăvârșite aduse de Hristos, merite care sunt puse în contul nostru. În ce privește zecimea, nu se pot obține merite înaintea lui Dumnezeu prin înapoierea ei. Cum să se poată obține merite, dacă ea este a lui Dumnezeu?

Aducerea zecimii, la fel ca orice faptă bună, nu este un act mântuitor. Dar noi, creștinii, am fost creați pentru fapte bune: „Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele” (Efeseni 2:10).

Atitudinea noastră față de zecime este indicatorul atitudinii noastre față de ceea ce ne cere Dumnezeu: suntem fie smeriți și ascultători, fie îndărătnici și sfidători. Dacă îl iubim pe Dumnezeu, vom asculta de El. Când returnăm zecimea, demonstrăm că suntem conștienți de statutul nostru de simpli administratori aici și că îi datorăm totul Lui. După cum Sabatul ne aduce aminte săptămânal că El este Creatorul și Răscumpărătorul nostru, tot la fel zecimea ne reamintește că noi nu suntem ai noștri și că viața și mântuirea sunt daruri ale Sale. Returnarea zecimii este dovada palpabilă a acestor convingeri.

Ce ne spune Luca 21:1-4 despre ce înseamnă să trăim prin credință?

Vineri, 23 februarie – Un gând de încheiere

Uităm ușor că îi datorăm Domnului fiecare respirație, fiecare bătaie a inimii și fiecare clipă a existenței. În Faptele 17, Pavel le vorbește atenienilor despre Dumnezeuul adevărat, arătând că El este nu doar Creatorul („Dumnezeu care a făcut lumea și tot ce este în ea”, vers. 24), ci și Susținătorul („în El avem viața, mișcarea și ființa”, vers. 28). Atenienii nu-L cunoșteau pe Dumnezeuul adevărat. Dar noi îl cunoaștem și nu ar trebui să uităm niciodată că El ne-a creat și ne susține. El are anumite cerințe, iar noi trebuie să trăim potrivit acestora:

„Dumnezeu [...] pune comorile Lui în mâinile oamenilor, dar cere ca o zecime din ele să fie pusă deoparte cu credincioșie, pentru lucrarea Sa. El cere ca această parte să fie adusă în trezoreria Sa. Ea trebuie să-I fie înapoiată ca aparținându-I; este sfântă și trebuie folosită în scopuri sfinte, pentru susținerea celor care duc mesajul mântuirii pe tot pământul. El rezervă această parte pentru ca resursele să curgă continuu în tezaurul Său și lumina adevărului să poată fi dusă și la cei de aproape, și la cei de departe. Ascultând cu credincioșie de această poruncă, noi recunoaștem că toate îi aparțin lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Mărturii pentru biserică*, vol. 6, ed. 2017, p. 309

BIBLIA ȘI CARTEA *PROFEȚI ȘI REGI* – STUDIU LA RÂND

Biblia: Matei 15-21

1. Care sunt cele trei lucruri pe care le-a făcut Isus când I-au adus pâinile și peștișorii?
2. Unde ni se spune că se strângea o taxă („dare”) pentru templu?
3. Cine și de ce a tras concluzia că „nu este de folos să se însoare”?
4. Ce le-a spus Isus preoților celor mai de seamă și bătrânilor că au văzut, și totuși nu s-au căit?

Profeți și regi, capitolul 60

5. Ce se va întâmpla cu puterea, capacitatea, aspirațiile și ambițiile noastre, pe pământul înnoit?